Charismatic beliefs you thought were scriptural but aren't; 1 can put 1000 to flight. 1 of 3 Karismaattisia uskomuksia, joiden luulit olevan raamatullisia, mutta eivät ole; yksi ajaa pakoon tuhat, Osa 1/3

Hei kaikki,

Ollessani teini-ikäinen ja juuri oppimassa tuntemaan Isää ja Herraa, luin evankeliumeja ensimmäistä kertaa elämässäni. Minua hämmästytti Jeesuksen menestys Hänen käsitellessään ihmisiä. Parantumisia, ihmeitä, yksilöllisiä haasteita kuten rikas nuorukainen ja Lasaruksen sisaret – kaikki tuottivat erilaisia tuloksia, mutta nuo tulokset näyttivät aina olevan kaikkein suurinta, mitä Hän saattoi saada kussakin tilanteessa. Hän oli tehokas, vain toisten uskon tai epäuskon rajoittama.

Miksi Herra oli niin tehokas?

Kysyin Isältä: "Miksi Herra oli niin tehokas (evankeliumeissa)?" ja Hänen välitön vastauksensa oli: "Koska Hän on 100% Sana, ilman yhtään ihmisten perinnäissääntöjä, sen tähden Hän sai 100% tuloksia jokaisessa tilanteessa sen mukaan, mitä Hänelle sallittiin (Hän ei ole muuttunut)."

Matt. 15:6:ssa Jeesus kritisoi fariseuksia sanoen: "...olette tehneet Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissääntönne tähden." Kreikan 'tyhjäksi tehneet' on yksi sana 'ekyrosate' sananjuuresta 'akyroo' ja 'kyros' tarkoittaen 'auktoriteetti'. Jeesus sanoo, että he tekevät Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissääntöjensä auktoriteetilla. Toisin sanoen he asettivat perinnäissääntönsä auktoriteettiasemassa Jumalan Sanan yläpuolelle.

Edellyttää älyllistä rehellisyyttä

Se aste, missä määrin joku on asettanut ihmisten perinnäissäännöt Jumalan Sanan yläpuolelle sydämessään, näkyy siinä, kuinka nopeasti he poistavat tuon epäjumalan sydämestään kuullessaan Sanan totuuden. Sen tekeminen vaatii sydäntä, joka etsii aidosti totuutta. Se vaatii älyllistä rehellisyyttä, joka on syntynyt nöyryydestä ja opetettavuudesta (sävyisyydestä).

Jotkut, jollei useimmat, haluavat vain väitellä. Nämä ovat niitä kotiseurakunnassa, jotka riippumatta siitä, mihin keskustelu tai tutkiskelu on menossa, löytävät tavan ujuttaa keskusteluun suosikkioppinsa. Heistä tulee evankelistoja totuudelle sellaisena kuin he sen näkevät. Mutta aidosti Sanan täyteydessä vaeltaminen tarkoittaa halukkuutta oppia jättäen ihmistekoiset perinnäissäännöt sivuun.

Yksi liikkeellä vuosikymmeniä ollut linnake on tämä: Jos yksi voi ajaa tuhat pakoon, kaksi kymmenen tuhatta.

Sitä lausutaan niin yleisesti, että sitä pidetään evankeliumin totuutena. Jos julistaja haluaa kovaäänisen 'aamenen' seurakunnalta, hänen täytyy vain julistaa tuota korostaakseen sitä, että voitto on tulossa ja kaikki menevät pois tuntien olonsa hyväksi. Raamatun kohta sanoo näin 5. Moos. 32: 30 perusteella:

"Kuinka yksi ajaisi tuhatta takaa, kuinka kaksi ajaisi pakoon kymmenentuhatta, jollei heidän kallionsa olisi heitä myynyt ja Herra luovuttanut heitä!"

Jossain vaiheessa vuosia sitten joku irrotti tuon jakeen sen asiayhteydestä, sijoitti sen saarnaan sanoen, että se oli lupaus Jumalan kansalle ja siitä tuli perustavaa laatua oleva lause tuhansille uskoville, jotka kamppailevat voitosta elämän eri alueilla. He ovat pitäneet sitä lupauksena Jumalalta, että tulisivat nousemaan ja ajamaan takaa tuhat demonia ja yhdessä toisen kanssa

sopimusrukouksessa he kaksi ajaisivat pakoon kymmenen tuhatta ja siten saisivat rukousvastauksen ja voiton.

Väärin. Ei se sitä sano. Ja uskomalla tuota ja rukoilemalla tuota ja pitäen siitä kiinni he eivät ole tajunneet pitävänsä kiinni ihmisten perinnäissäännöistä, millä itse asiassa on vastakkainen vaikutus heidän elämäänsä tehden Jumalan sanan tehottomaksi. Kaikki siksi, että he ovat asettaneet ihmisten perinnäissäännöt auktoriteetissa Jumalan Sanan yläpuolelle.

Mikä on asiayhteys?

5. Mooseksen kirja kertoo uudelleen Mooseksen lain autiomaassa Egyptistä pois tulleille ihmisille syntyneille lapsille. Heidän vanhempansa tulivat pois Egyptistä luvatun maan reunalle muutamassa kuukaudessa, mutta torjuivat Herran tahdon, kieltäytyivät menemästä maahan sisälle. Hänet torjuessaan Hän antoi heille sen mitä he olivat jatkuvasti sanoneet, sen että he mieluummin kuolisivat autiomaassa kuin valloittaisivat tuon maan. Niinpä he vaelsivat 40 vuotta, kunnes kaikki tuosta sukupolvesta kuolivat Joosuaa ja Kaalebia lukuun ottamatta.

5. Moos. kreikankielinen nimi deuteronomion tarkoittaa 'sanat' ja ovat Mooseksen viimeiset sanat autiomaassa syntyneille, se on suuren osan 2. ja 3. Mooseksen kirjasta uudelleen kertomista ja yhteenvedon tekemistä noille 'lapsille'. Luvussa 32 Mooses kertoo uudelleen heidän vanhempiensa epäonnistumiset ja varottaa heitä, etteivät he eläisi näiden epäuskon esimerkin mukaan. Hän selittää, miksi Jumalan kerrottua heille, että he vaeltaisivat autiomaassa 4. Moos 14:ssä, he yrittivät mennä Luvattuun maahan omin neuvoin ja heidät lyötiin perusteellisesti.

Koko 5. Moos. 32 on laulu, jonka Mooses lauloi, koska musiikki on helpompi muistaa, arvelen, niin että se voitiin laulaa toistuvasti muistuttaen heitä siitä, kuinka toimia ja kuinka ei. Tärkeisiin jakeisiin kuuluu jae 4: "Hän on kallio; täydelliset ovat hänen tekonsa, sillä kaikki hänen tiensä ovat oikeat. Uskollinen Jumala ja ilman vääryyttä, vanhurskas ja vakaa hän on. ", mikä oli suosittu 1970-luvun rukouskokousten laulu tuolloin.

Jakeen 15 mukaan Mooses laulaa varoituksia sanoen: "...hän (Israel) hylkäsi Jumalan, joka oli tehnyt hänet, ja halveksui pelastuksensa kalliota." ja jakeessa 18: " Kalliota, joka sinut synnytti, sinä et muistanut; sinä unhotit Jumalan, joka sinulle elämän antoi." Hän puhuu siitä, kuinka Israel palvoi kultaista vasikkaa ja muita epäjumalia matkan varrella.

Jakeiden 30-31 mukaan Herra puhui Israelin vihollisista, kysyen, kuinka voi olla niin, että yksittäinen vihollismies saattoi ajaa takaa tuhat (israelilaista) ja kuinka kaksi heistä saattoi saada 10.000 (israelilaista) pakenemaan, 'jollei heidän (Israelin) kallionsa olisi heitä myynyt ja Herra luovuttanut heitä (sallien heidän tulleen vihollisensa ottamaksi)! Sillä heidän kallionsa ei ole niin kuin meidän kalliomme..."

Jakeissa 36-37 Herra sanoo: "Sillä Herra hankkii oikeuden kansallensa ... hän näkee, että heidän (Israelin) voimansa on poissa ja että kaikki tyynni on lopussa. Silloin hän kysyy: 'Missä ovat nyt niiden jumalat, missä kallio, johon he turvasivat?" Sen jälkeen laulu päättyy lopullisen voiton lupauksella Israelille heidän parannuksen tekonsa jälkeen, ja että Herra kostaa heidän vihollisilleen.

Joten kun kristitty käyttää tuota kohtaa oikeuttaakseen hengellisen voimansa, hän itse asiassa käyttää kohtaa, jossa Jumalan viholliset ajavat tuhat tai 10.000 israelilaista pakoon, koska Hän luovutti heidät antaakseen heille sen mitä he halusivat – kuolla autiomaassa. Yäk.

Sanokoon heikko: minä olen sankari (sanokoon köyhä: minä olen rikas)

Samanlainen asiayhteydestä irrottaminen on kohta Jooel 3: 9-11:ssä, joka itse asiassa käsittelee Harmageddonin taistelua. Vuosia sitten oli suosittu laulu, jonka sanoihin suomennettuna kuuluvat yllä nähdyt: "Sanokoon heikko: minä olen sankari. Sanokoon köyhä: minä olen rikas, sen tähden mitä Herra on tehnyt..."

Mutta jae, josta se on irrotettu, käsittelee Herran vihollisia, jotka valmistautuvat taistelemaan Häntä vastaan viimeisessä taistelussa: "Julistakaa tämä pakanakansain (Jumalan viholliset) seassa, alkakaa pyhä sota, innostakaa sankareita (ammattisotilaat), lähestykööt, hyökätkööt kaikki soturit. Takokaa vantaanne miekoiksi ja vesurinne keihäiksi. Sanokoon heikko: "Minä olen sankari". Käykää avuksi, tulkaa, kaikki kansakunnat joka taholta. He kokoontuvat sinne (Jerusalemiin)..."

Ja kuitenkin kuinka moni teistä nyt laulaa tuota vanhaa laulua juuri nyt tätä lukiessanne, laulaen sitä Herralle tajuamatta koskaan, että Herra puhuu pakanakansalle, joka taistelee Häntä vastaan?

Toivon tämän antaneen ajattelemisen aihetta ja kehotuksen tutkia, minkä ajattelemme olevan perusteltua ja oikein Hänessä. Hyvin usein sanomme uskovamme Sanaa, kun itse asiassa suuri osa siitä mihin uskomme, on ihmistekoista, mikä tekee Jumalan Sanan tyhjäksi elämässämme noilla alueilla? Eikö tämä olekin kivaa? Enemmän ensi viikolla, siunauksin,

John Fenn/LL

Charismatic beliefs you thought were scriptural but aren't; about the tithe.
Karismaattisia uskomuksia, joiden luulit olevan raamatullisia, mutta eivät ole; kymmenyksistä

Hei kaikki,

Kun kuulee joitakuita pastoreita, voisi luulla olevansa kirouksen alainen, jos antaa 9,999% tuloistaan heidän seurakunnalleen, mutta se muuttuu siunaukseksi, jos antaa 10,001% tai enemmän. Mitä Raamattu itse asiassa sanoo kymmenysten antamisesta?

Ensimmäinen maininta

1.Moos. 14: 18-20 on ensimmäinen maininta kymmenysten antamisesta, missä Aabraham antoi 10 % saaliista Melkisedekille, läheisen Saalemin kaupungin papille. Henkilökohtaisesti uskon Melkisedekin olleen inkarnaatiota edeltävä Kristuksen ilmestyminen useista syistä. Ensiksi on Hepr. 7: 4-7 painottama asia, että vähempiarvoinen antaa suurempiarvoiselle. Hänen nimensä tarkoittaa 'vanhurskauden kuningas' ja 'rauhan kuningas'. Hepr. 7 sanoo, että hän on 'Jumalan Poikaan verrattava' ja toi leipää ja viiniä Aabrahamille, mikä on esikuva Jeesuksen ruumiista ja verestä, joka tulisi vuodatetuksi vuosisatoja myöhemmin. Hänellä ei ole sukuluetteloa. Hän oli Saalemin kaupungin kuningas. Hepreassa sana 'Jeru' tarkoittaa 'jonkin kaupunkia' ja Salem tai shalom tarkoittaa 'rauha'. Meille kerrotaan Melkisedekin olleen rauhan kaupungin, Jerusalemin, kuningas. Vain joitakin ajatuksia...

Takaisin kymmenyksiin

Aabrahamin kymmenykset annettiin vapaaehtoisesti, ei pakosta, ei siksi että saataisiin jotakin Jumalalta. Jos uskomme Melkisedekin olleen Herra, joka antoi Aabrahamille kuvan tulemisesta Herrana Jeesuksena vuosisatoja myöhemmin, tämä kohta näyttää, että kymmenykset annetaan sydämessä ensin Jumalalle vapaaehtoisena antamisena.

Jumalan ongelma

Sana 'vanhurskas' hepreaksi on tsedeka. Se on myös sana 'hyväntekeväisyys/almu' tai antaminen hyvästä syystä. Vanhurskaus on sekä vertikaalista vaelluksessamme Jumalan kanssa, missä Hän antoi meille, ja sitten horisontaalisesti kanssaihmisellemme, kun annamme tästä Elämästä toisille. Ajatuksena on, että koska meidät on tehty vanhurskaiksi vertikaalisesti, tuo Elämä virtaa horisontaalisesti kanssaihmisellemme. Vanhurskaus on enemmän kuin vain oikea asema Jumalan edessä, se tarkoittaa myös oikeaa asemaa suhteessa kanssaihmiseen.

Sen tähden koko VT laki riippuu kahdesta käskystä, kuten Jeesus totesi Mk. 12: 29-31:ssa: "rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi. Toinen on tämä: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi'." Tsedeka. Rakkaus täytti Lain. Rakasta Jumalaa, rakasta lähimmäistäsi. Room. 13: 8

Mutta Israel ei ollut uudestisyntynyt. He olivat uskosta osattomia, joiden esi-isät olivat tehneet liiton Jumalan kanssa. Kuinka Herra liittää kanssaihmisestä huolehtimisen kansaan, joka huolehtii vain itsestään? Mukaan tulevat Vanhan testamentin kymmenykset ja uhrit, jotka olivat ja ovat nykyäänkin vertikaalisia JA horisontaalisia. Tsedeka on kymmenysten aivan ytimessä: vertikaalisesti ja horisontaalisesti antaminen.

Vanhan testamentin neljä kymmenystä; 'kymmenys' tarkoittaa 'kymmenes'

Ensimmäinen on 'teruma', tai 'ensi hedelmien uhri' – se meni leeviläisille papeille, jotka palvelivat temppelissä.
Toinen on 'ma'aser rishon', tai ensimmäiset kymmenykset – se meni leeviläisille, jotka eivät palvelleet temppelissä.

Kolmas on 'ma'aser min hama'aser, kymmenysten kymmenykset - leeviläiset antoivat kymmenykset siitä, mitä saivat papeille, jotka palvelivat temppelissä.

Neljäs on 'ma'aser sheen', tai toiset kymmenykset – tämä annettiin takaisin ihmisille, jotka sen antoivat.

Nämä neljä uhrilahjaa annettiin eri aikoina kuuden vuoden periodin kuluessa, seitsemäntenä, sapattivuonna, ei annettu mitään kymmenyksiä.

Vuosina 1, 2, 4 ja 5 the 'toiset kymmenykset' vietiin Jerusalemiin ja annettiin uhrina Herralle, ja sen jälkeen, kun papit ottivat osuutensa, jäljelle jäänyt annettiin takaisin niille ihmisille, jotka sen olivat antaneet uhrina. Kun he saivat takaisin lopun kymmenyksistään, he käyttivät sen isojen juhlien järjestämiseen kaikille juhliakseen Jumalan hyvyyttä.

Vuosina 3 ja 6 'toiset kymmenykset' jäivät yhteisön sisälle, ne eivät menneet edes temppeliin, ja ne käytettiin köyhistä, isättömistä, leskistä ja kaikista yhteisön ja naapuruston puutteenalaisista huolehtimiseen. Oli jokaisen kymmenysten antajan vastuulla käyttää kymmenykset ympärillään oleviin puutteenalaisiin, kuten parhaimmaksi katsoi.

Papeilla ei ollut mitään maan tai jonkin toisen liiketoiminnan perintöä, joten heitä pidettiin samassa asemassa olevina kuin köyhiä, oikeutettuina elatuksen saamiseen yhteisön taholta. Kymmenysten tarkoitus oli sen tähden suurelta osin ihmisten elättäminen. Tsedekaa tai vanhurskautta osoitetaan antamalla sekä johtajille että toisilleen kuten nähdään VT:n kymmenyksistä. Mutta muistakaa, sen perustana on armo, sillä ensiksi annetaan Jumalalle omassa sydämessä, sen jälkeen ihmisille.

Paavali mainitsi tämän saman asian UT:n antamisesta 2. Kor. 8: 4-5:ssä: "anoen meiltä sitä suosiota, että pääsisivät osallisiksi pyhien avustamiseen; eivätkä he vain tehneet, niin kuin me olimme toivoneet, vaan antoivat itsensäkin, ennen kaikkea Herralle ja sitten meille."

Vapaus antaa 10% ja enemmän; Sinun ja Kristuksen sinussa täytyy päättää

Kun temppeli jäi vanhentuneena pois käytöstä helluntaipäivänä, koska Jumala siirtyi rakennuksesta ihmisiin, ihmiset vain siirsivät kymmenyksensä ja antamisensa johtajille ja ympärillään oleville. He tajusivat, että koska Kristus oli heissä, heistä oli tullut eläviä temppeleitä ja kuninkaallinen papisto Jumalalle, niin että he saattoivat sekä antaa että vastaanottaa toisilta ihmisiltä, joilla on Kristus heissä, sillä he kaikki olivat eläviä Jumalan temppeleitä.

Niinpä he ja me olemme oikeutettuja antamaan johtajille, toisillemme, kun tarpeita on. Muinaiset israelilaiset antoivat noin 22% kymmenyksinä ja uhrilahjoina. Kun kristityt panevat sivuun kymmenyksensä tai uhrilahjansa, ja ovat avoimia antamaan tarpeessa oleville sen mukaan kuin kykenevät, he myös havaitsevat antavansa yli 10%.

Paavali käski korinttilaisia 1. Kor. 16:2:ssa 'panemaan sivuun jotakin viikoittain sen mukaan, kuinka Jumala on teitä siunannut' (suomennos tässä). On meidän ja Kristuksen meissä asia päättää, kenelle annamme. Jos sinua liikuttaa sekoitus kurinalaisuutta panna sivuun tietty prosenttimäärä ja myös pitää rahaa vapaana annettavaksi, tulet havaitsemaan, että päädyt antamaan enemmän kuin 10% ja tuo vapaus tulee siunaamaan ja yllättämään sinut.

Historian kirjaamisen tarkoituksessa: ensimmäinen maininta kristittyjen kymmenysten antamisesta tuli sen jälkeen, kun he siirtyivät kokoontumisiaan varten pois kodeista rakennuksiin, mikä vatti antamista rakennusten ylläpitämiseksi. Ensimmäinen muodollinen maininta säännöstä oli v. 788 Ranskan kuningas Kaarle Suurelta, joka määräsi kymmenykset niille, jotka hän oli voittanut vaatimuksena tukea 'kirkkoa'. Siitä se eteni tullakseen määrätyksi koskemaan kaikkia.

Kuitenkin se on yhä olemassa sellaisen armon ja vapaaehtoisen antamisen muotona kuten Aabrahamilla. Tänään sinä ja minä olemme eläviä Jumalan temppeleitä ja kokonainen kuninkaallinen papisto. Meillä on vapaus panna sivuun 10% ja enemmän yhdistyneenä siihen, että annetaan toisillemme, niin ettei keskellämme ole puutetta.

Pane sivuun rahaa annettavaksi sen mukaan, kuinka Jumala on sinua siunannut. Olet Jumalan temppeli, olet Jumalan pappi. Sinulla on velvollisuus olla vanhurskas vertikaalisesti ja horisontaalisesti, mutta Isä on suhteessa meihin Jeesuksen veren, ei pankkitilisi välityksellä.

Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn/LL

Correctly understanding Malachi 3 windows of heaven.
Malakia 3 luvun taivaan ikkunoiden oikea ymmärtäminen.

Hei kaikki,

Eräs nainen tuli toimistolleni kuohuksissa, osin peloissaan, osin turhautuneena ja vihaisena. "Olen tehnyt mitä pastori sanoo; maksan kymmenykset ja teen ahkerasti työtä enkä näe taivaan ikkunoiden avautuvan minulle. Mitä teen väärin?"

Naisen rauhoituttua hieman sain tietää, että hän oli minimipalkkatyössä ja hädin tuskin pärjäsi. Laskuja oli tulossa ja nainen pelkäsi, miten voisi ne maksaa. Hän tajusi, että jos hän olisi

käyttänyt kymmenyksensä laskujensa maksamiseen, hänellä olisi ollut riittävästi elämiseen. Kyllä, hän näki sellaisen armon, jota hänen ympärillään olevilla ei ollut, mutta hän kamppaili.

Jotta ymmärtää oikein pahamaineisen Malakian kolmannen luvun, täytyy ensin ymmärtää tämä

Vanhurskaus on enemmän kuin vain 'oikea asema Jumalan edessä'. Se on myös horisontaalista: syy siihen, että rakastamme lähimmäistämme kuin itseämme on, että elämän virta Isältä soljuu henkeemme. Kun se on meissä, tuo elävän veden virta luonnollisesti soljuu ulospäin toisiin. Käsittelin tätä pari viikkoa sitten kun hahmottelin VT:n neljää kymmenystä.

Kun annamme itseämme, lahjojamme, aikaamme, resurssejamme toisille, annamme vaelluksemme Jumalan kanssa virrata ulospäin lähimmäisellemme. Jeesus sanoi Lk. 6:38:ssa. että jos annamme, se palautuu meille, hyvä mitta, sullottu, pudistettu ja kukkurainen. Jos maksan ruoasta, tuo raha on mennyttä ikuisesti, koska se on kulu. Mutta Jeesus sanoi, että kun annat toiselle, se siirtyy tulevaisuuteesi ja annetaan takaisin sinulle hyvällä mitalla, sullottuna, puhdistettuna ja kukkuraisena. "Joka vaivaista armahtaa, se lainaa Herralle, ja hän maksaa jälleen hänen hyvän tekonsa." Sananlaskut 19: 17

Tuo lahja siirtyy tulevaisuuteemme ja jonakin tulevaisuudessa olevana ajankohtana virtaa takaisin meille. Se tarkoittaa, että antaminen on investointi, ei kulu. Jos käytän rahaa kaupassa, tuo raha on mennyttä ikuisesti. Jos annan Jumalalle ja Jumalan kansalle, tuo raha tulee takaisin minulle ja enemmän kuin se minkä annoin.

Paavali ilmaisi asian toisella tavalla 2. Kor. 9: 6-15:ssa, kertoen meille, ettei meidän pidä antaa, koska meitä painostetaan, vaan koska haluamme. Hän sanoi, että tuli antaa vain siihen määrään asti, kuin sen pystyy tekemään iloisesti. Edellisessä luvussa hän sanoi, ettei pitänyt antaa omasta tarpeestaan, vaan sen mukaan, mitä on, ja ylimääräisestään. "Sillä jos on alttiutta, niin se on otollinen sen mukaan, kuin on varoja, eikä sen mukaan, kuin niitä ei ole. Sillä ei ole tarkoitus, että muilla olisi huojennus, teillä rasitus." 8: 12-13

Luvussa 9 hän sanoo, että Jumala antaa siemenen kylvettäväksi ja leivän ruoaksemme – tehtävämme ei ole syödä siementä, mutta samalla: älä yritä istuttaa ruokaasi. Jumala antaa sinulle jotakin annettavaksi ja antaa sinulle myös ruoan – älä syö siementäsi, mutta älä anna ruokaasi. Paavali sanoi: "Ja Jumala on voimallinen antamaan teille ylenpalttisesti kaikkea armoa, että teillä kaikessa aina olisi kaikkea riittävästi, voidaksenne ylenpalttisesti tehdä kaikkinaista hyvää." jae 8

Nyt kun ymmärrämme tuon, eteenpäin pelättyyn "Otetaanpa esille Malakia 3 tänä aamuna..."

3:10: "Tuokaa täydet kymmenykset varastohuoneeseen, että minun huoneessani olisi ravintoa, ja siten koetelkaa minua, sanoo Herra Sebaot: totisesti minä avaan teille taivaan akkunat ja vuodatan teille siunausta ylenpalttisesti."

Raamatun tulkitsemisen laki on, että ymmärrämme Vanhan Testamentin Uuden Testamentin katseen kautta. Syy on selvä. Risti toimii ikään kuin valtavana suodattimena. Kaikki se, mikä selviytyy sen läpi mitä Jeesus teki ristillä, on meitä varten tänään ja opetetaan UT:n sivuilla. Jos se ei selvinnyt suodattimen läpi, sitten siitä ei kirjoiteta Uudessa testamentissa, joten voimme pitää kaikkea suodatettua esimerkkinä, josta oppia, mutta ei sellaisena joka olisi meitä varten. Paavali totesi kaksi kertaa 1. Kor. 10: 6, 11: "Tämä (mikä tapahtui Israelille) on kirjoitettu varoitukseksi meille..."

Mk. 4: 13:ssa Jeesus sanoi, että jos ei ymmärrä kylväjävertausta, ei voi ymmärtää mitään Hänen vertauksistaan – se on niin tärkeä. Tuossa vertauksessa maaperä edustaa ihmissydäntä, siemen

on Jumalan Sana (Kristuksen persoona sydämessäsi, ei painettu Raamattu), ja paholainen yrittää viedä tai estää Sanan (Jeesuksen) työn sydämessämme. Tuossa perusasiat.

Joten Mal.3:ssa ymmärrämme suodattimen läpi, että maaperä on ihmissydän, vesi on Pyhä Henki (Joh. 7:37, elävän veden virrat virtaavat meistä Hengen kautta). Siemen tai sato on Herra ja kaikki se, mitä teemme elämässä.

Kun asuimme Coloradossa, näimme kastelujärjestelmän toiminnassa. Tulvaportti (se on heprean sana, joka Malakia 3:ssa on käännetty ikkunaksi) avattiin ja vesi virtasi pellolle ja alas pitkin pellon vakoa.

Vesi kasteli läpimäräksi maan, joka kasteli siemenen, mikä aikaansai sen, että kasvi kasvoi. Sitten vettä oli aina enemmän kuin mitä maaperä pystyi pitämään itsellään, joten ylimääräinen valui pois yhdeltä pellolta toiselle ja toistettuna farmilta toiselle.

Me siis ymmärrämme, että kun annamme, meidän ei pitäisi odottaa välitöntä palkankorotusta. Ei, ei siinä niin sanota. Siinä sanotaan, että kun annamme, Jumala vuodattaa Henkensä kastelemaan peltomme (sydämemme) ja Hengen vesi saa sitten sadon kasvamaan – perheen, työn, ihmissuhteet – ja nuo asia puolestaan kasvavat ja antavat meille runsautta, niin kuin myös se mitä meillä on Hengestä, on enemmän kuin mitä voimme pitää itsellämme ja virtaa toisiin sydämiin ja heidän satoonsa jne. jne....(käsittelen tätä yksityiskohtaisemmin Raamatusta otetuin esimerkein sivuiltamme löytyvästä englanninkielisessä opetussarjassani Tasapainoinen raamatullinen menestys)

Ja tuolla tavalla tulee ymmärtää Malakia 3:10 UT:n katseen kautta. Olin aiemmin opettanut VT:n lain eri kymmenyksistä ja siitä, kuinka kuudesta erityyppisestä kymmenyksestä neljä palasi takaisin niille ihmisille, jotka kymmenykset antoivat. Ja näemme UT:n vastaavan Apostolien teoissa ja siinä mitä Paavali kirjoitti. Sinä ja minä olemme kuninkaallinen papisto – olemme pappisvaltakunta – joten annamme toisillemme. Tee vain kuten Paavali sanoi 1. Kor. 16:2 – anna jokaisen panna sivuun jotakin sen mukaan, kuinka Jumala siunasi heitä tuolla viikolla. Kun annatte, se ei koskaan Lähde pois elämästäsi, vaan siirtyy tulevaisuuteesi ja palaa takaisin sinulle, hyvällä mitalla, sullottuna, puhdistettuna ja kukkuraisena…

Jumala vuodattaa Henkensä kastellakseen sydämemme ja sydämestämme kasvaa elämän sato… ja Hän antaa enemmän kuin riittävästi Henkeään kastelemaan sydämemme/peltomme, antaen riittävästi, jotta se voi virrata lähimmäistemme sydämeen…

Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka siunauksin,
John Fenn/LL

Charismatic beliefs you thought were scriptural but aren't. Prayer of agreement, Karismaattisia uskomuksia, joiden luulit olevan raamatullisia, mutta eivät ole; sopimusrukous

Hei kaikki,

Onko mitään kohtaa niiden 30 vuoden aikana, jotka Apostolien teot kattavat, jossa näemme opetettavan siitä, että jos kaksi rukoilee yhdessä, heillä on Jeesus keskellään ja he saavat sen mitä he sitten rukoilevatkaan? Onko mitään opetusta lähtien Roomalaiskirjeestä aina Ilmestyskirjaan, joka opettaisi meitä tekemään niin ja että Jeesus tulee olemaan keskellämme, jos teemme niin? Ei.

Jeesus lausui Matt. 18: 19-20, että jos kaksi keskenään sopii mistä asiasta tahansa, niin he saavat sen ja Hän on siellä heidän keskellänsä. Mutta tuo ei ole se opillinen lausuma, jollaisena monet

sitä pitävät. Nuo kaksi jaetta on irrotettu asiayhteydestä ja niistä on tullut seurakunnan opetuksen yksi kohta, ja kuitenkaan Jeesus ei koskaan aikonut antaa blankolausuntoa, joka kattaisi kaiken, niin että jos kaksi rukouksessa yhteisesti sopii mistä tahansa, se mitä he sopivat, tapahtuisi. Eikä Hän tarkoittanut, että milloin tahansa kaksi tai kolme kokoontuu rukoukseen, Hän olisi kirjaimellisesti heidän keskellään.

Asiayhteys merkitsee kaikkea

Vastalause tähän on, että kahden yhdessä rukoillessa on voimaa. Tiedän, että kun minä ja Barb rukoilemme yhdessä jostakin, sillä on enemmän painoarvoa, enemmän hengellistä voimaa kuin silloin kun rukoilemme yksin. Voimme tuntea sen, näemme tulokset. Ja olen ollut rukouksessa yhtä mieltä toisten kanssa ja näen rukousvastauksia. Mutta ehkä kyse on siitä, että rukouksella on merkitystä, ei rukoilevien määrällä.

Matt. 18: 11-14:ssä Jeesus kertoo vertauksen kadonneesta lampaasta. Lyhyesti: paimenella on 100 lammasta ja yksi lähtee harhateille autiomaahan. Paimen jättää ne 99 mennäkseen autiomaahan etsimään tuon yhden kadonneen. Kun se on löytynyt, hän iloitsee. Sitten jae 15 jatkaa:

"Mutta jos veljesi rikkoo sinua vastaan, niin mene ja nuhtele häntä kahden kesken;"

Tuo 'mutta' tulee heti kadonnutta lammasta koskeneen vertauksen jälkeen, mikä tarkoittaa, että Jeesus jatkaa asian selväksi tekemistä: "Mutta jos veljesi rikkoo sinua vastaan…" Tuo veli joka rikkoi, on tuo vertauksen kadonnut lammas. Jeesus opettaa yhä kadonneesta lampaasta, mutta toteaa sen eri tavalla.

"jos hän sinua kuulee, niin olet voittanut veljesi. Mutta jos hän ei sinua kuule, niin ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, 'että jokainen asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan sanalla'."

Hän ei sano, että tulisi kaihtaa tai karsastaa tätä

" Mutta jos hän ei kuule heitä, niin ilmoita seurakunnalle." (Muista, että he kokoontuivat kodeissa, joten tämä oli jotakin sellaista, joka kerrottiin ytimen muodostaville johtaville pariskunnille ja yksilöille.)

" Mutta jos hän ei seurakuntaakaan kuule, niin olkoon hän sinulle, niin kuin olisi pakana ja publikaani."

Kuinka kohtelet (pakanaa) uskosta osatonta? Rakastat häntä: "...Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen" Room. 2:4 sanoo. Matt. 5: 43-48:ssa Jeesus sanoi, että tuli rakastaa ja tehdä hyvää ja rukoilla niiden puolesta, jotka ovat meitä vastaan, jotta voimme olla rakastavia ihmisiä, kuten Isämme on, ilman puolueellisuutta. Niinpä Hän oli jo opettanut, kuinka kohdella uskosta osattomia.

Jeesus ei sano, että pitäisi kaihtaa tai hyljeksiä ihmistä, joka kieltäytyy tekemästä sovintoa, Hän sanoo, että tulee rakastaa tätä kuten rakastaisi jotakuta, joka on uskosta osaton ja yrittää osoittaa heille Jumalan rakkautta ja anteeksiantoa. Kuinka monet pastorit ovat ymmärtäneet asiayhteyden väärin ja käskeneet seurakuntaansa välttelemään NN:n perhettä, koska he ovat lähteneet seurakunnasta tai vältellä henkilöä NN, koska hän on synnissä. Tämän kokeneita ihmisiä on itse asiassa tullut luokseni kertoen, että tekevät työtä pastorinsa nimeämän henkilön kanssa ja kysyen, kuinka heidän pitäisi käsitellä tilanne? (Olen kehottanut heitä jättämään huomiotta pastorinsa käsky, sillä pastori on tietämätön, sekä jatkamaan työsuhdetta aiempaan tapaan ja vain rakastamaan tuota ihmistä.)

Jeesus jatkaa:

"Totisesti minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa. Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä (nuo kaksi, jotka alun perin konfrontoivat syntiä tehneen veljen) maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat (palauttamaan tuon kadonneen lampaan sen mukaisesti, mikä on jo sidottu tai päästetty taivaassa), niin he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaissa."

"Sillä missä kaksi tahi kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellänsä (menemään autiomaahan etsimään se kadonnut lammas, joka on harhautunut)."

Asiayhteydessä on siis kyse kadonneesta lampaasta ja kun kaikki ponnistuksemme on käytetty loppuun sovinnon aikaansaamiseksi, nuo alkuperäiset kaksi tai kolme kokoontuvat pyytämään Suurta Paimenta menemään autiomaahan etsimään ja palauttamaan takaisin ystävänsä.

Mitä se on, mitä se ei ole

Sen tähden ette näe yhtään esimerkkiä Apostolien teoissa tai kirjeissä olevissa opetuksissa siitä, että kun kaksi ihmistä sopivat rukouksessa mistä tahansa, heidän pyytämänsä tapahtuu. Asiayhteys oli nuo kaksi ja kolme, jotka kokoontuivat yhteen rukoilemaan loukkaantuneen ystävänsä puolesta, joka kieltäytyy sovinnosta. Jos he pyytävät Isää palauttamaan hänet, Hän tekee sen, ja kun he sopivat, Suuri Paimen on heidän keskellään jatkamassa siitä. He ovat tehneet voitavansa, nyt vain Herra voi tavoittaa tuon harhautuneen lampaan.

Onko hyvä ja oikein, että kaksi tai kolme sopivat rukouksessa? Ilman muuta. Onko oikein opettaa, että Jeesus on kirjaimellisesti heidän keskellään ja mitä tahansa he pyytävät, se tapahtuu? Ei. Pyytäminen on siinä asiayhteydessä, että kyse on veljen, kadonneen lampaan palauttaminen. Pysy siinä asiayhteydessä, on sellainen tilanne, ja tosiaankin Hyvä Paimen ryhtyy tehtäväänsä lähtien autiomaahan, jossa tuo lammas havaitsee olevansa, ja kohtaa hänet siellä.

Toivottavasti tämä auttaa… enemmän ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

Beliefs you thought were scriptural but aren't; Not Everyone Who Says Lord, Lord
Uskomuksia, joiden luulit olevan raamatullisia, mutta eivät ole; Ei jokainen joka sanoo Herra, Herra

Hei kaikki,

Tapa jolla virhe syntyy, on se, että ihminen kasaa yhden virheen toisen päälle ja sitten vetää johtopäätöksen, joka tietysti on väärin. Mutta koska hän ei tiedä, että se mitä hän uskoo, rakentuu virheiden kerrostumille, hän luulee johtopäätöksensä olevan raamatullisen.

Yksi sellainen tapaus on se, kun joka pelkää menettäneensä pelastuksensa. Hän lukee Matt. 12:31:stä, että Pyhän Hengen pilkkaa ei voi antaa anteeksi ja sanoo puhuneensa pahaa jostakusta pastorista ja nyt pelkää menettäneensä pelastuksensa koska tuo merkitsee Pyhän Hengen pilkkaa. Tai ehkä hän puhui

jotakuta sellaista vastaan, jonka kanssa ei ole teologisesti samaa mieltä ja alkaa pelätä loukanneensa Pyhää Henkeä.

Itse asiassa Pyhän Hengen 'pilkkaamista' on torjua Herra Jeesus, minkä fariseukset tekivät Matt. 12:ssa. Pyhän Hengen työ oli heidän keskellään ja kuitenkin he torjuivat Hänet torjuen siten Jeesuksen. Koska Jeesus kuoli toisten, ei Itsensä puolesta, ainoa synti, jota risti ei kata, oli Jeesuksen torjuminen. Pyhä Henki on pelastuksen välittäjä, se joka luo uudeksi ihmisen hengen, joten Jeesuksen torjuminen on Pyhän Hengen torjumista tai pilkkaamista. Mutta jotkut luulevat, että jos he löytävät jotakin vikaa jostakusta pastorista tai tietämättömyydestä luulevat, että Hengen lahjat kuolivat apostolien mukana tai jotakin sellaista, he ovat syyllistyneet anteeksiantamattomaan syntiin. Näin ei ole asian laita.

Siitä he hyppäävät tämän päivän Raamatunkohtaan: ' Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan…', kaksin verroin vakuuttuneina siitä, että ovat menettäneet pelastuksensa. Joskus he sisällyttävät tähän Matt. 8: 8-12, jota myös käsittelemme, kun Herra sanoi: '... valtakunnan lapset heitetään ulos pimeyteen...', ja ovat vakuuttuneita siitä, että Herra on heittänyt heidät ulos, että he ovat menettäneet pelastuksensa.

Entäpä Matteus 8 ja se, että valtakunnan lapset heitetään ulos?

Matteuksen evankeliumi kirjoitettiin juutalaisille uskoville ja Matteus johdatettiin sisällyttämään tiettyjä fraaseja, kertomuksia ja vertauksia, jotka juutalainen lukija ymmärtäisi välittömästi. Näihin kuuluu 'taivasten valtakunta'. Matteus käyttää sanaa 'valtakunta' 55 kertaa, enemmän kuin mikään muu evankeliumi. sitä vastoin Johanneksella se on vain kolme kertaa ja Markuksella 19. Luukas tule lähimmäksi 44:llä maininnalla, mutta hänen evankeliuminsa on pidempi ja ensimmäinen osa kaksiosaisesta kirjasta Apostolien tekojen ollessa osa kaksi.

Matt. 8: 5-13:ssa Jeesus on Kapernaumissa ja häntä lähestyy roomalainen sadanpäämies, joka pyytää Häntä parantamaan palvelijansa. 'Kapernaum' tarkoittaa 'Nahumin kylä', ja siellä oli noin 1500 asukasta, se sijaitsi Gennesaretin järven pohjoisrannalla. Jeesus sanoi: "Minä tulen ja parannan hänet."

Tuon kuulleessaan sadanpäämies pysäyttää Hänet ja sanoo, ettei ole sen arvoinen, että Jeesus tulisi hänen kotiinsa, vaan (jos Jeesus) puhuu sanan niin hän tietää, että hänen palvelijansa paranisi. Hän selitti, että kuten Jeesus, hän oli myös auktoriteetin alainen ja antaa käskyjä. Hän tiesi, että ainoa mitä Jeesuksen täytyi tehdä, oli käskeä, ja palvelija paranisi.

Jeesus hämmästeli tämän roomalaisupseerin uskoa: " En ole kenelläkään Israelissa löytänyt näin suurta uskoa." Juutalainen lukija olisi heti ymmärtänyt tuon virkkeen rakenteen – tällä ei-juutalaisella roomalaissotilaalla on suuri usko, suurempi kuin mikään (usko) mitä Jeesus on siihen mennessä löytänyt juutalaisten joukossa. Joidenkuiden kuulijoiden ja lukijoiden ylpeyttä Jeesuksen kommentit olivat loukanneet – ajatuskin siitä, että ei-juutalaisella voisi olla suurempi usko kuin juutalaisella!

"Ja minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä (ei-juutalaiset kansakunnat) ja aterioitsevat Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa; mutta valtakunnan lapset (juutalaiset) heitetään ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys."

Hän ei puhu teistä...

Jeesus lausui näin roomalaisen ja omien juutalaisten opetuslastensa läsnä ollessa. Jeesuksen lausuman kuulleiden juutalaisten täytyi olla hämmästyneitä. Ajatuskin siitä, että jotkut niistä, joille valtakunta ensin kuuluu, heitettäisiin ulos, täytyi olla heille uusi. Se oli ensimmäinen toivon pilkahdus ei-juutalaisille uskoville, ja lupaus jostakin tulevasta.

Lisään kulttuuriin liittyvän huomautuksen. Fraasien 'heittää ulos pimeyteen' ja 'itku ja hammasten kiristys' käyttäminen oli tuohon aikaan viittaus ihmiseen, joka yritti päästä kuokkimaan joihinkin juhliin. Tuolloin kun talot olivat öljylamppujen valaisemat ja kadut eivät olleet, fraasi 'heittää ulos pimeyteen' oli fraasi, jota käytettiin jostakusta, joka potkittu pois juhlien valosta kadulle.

Hänet heitettiin ulos kiinteistöltä, ensimmäiseen pimeyden tasoon, sitten kauemmaksi pimeyteen juhlapaikkana olleen kodin valon ulkopuolelle. Sanottiin, että tuo henkilö olisi vihainen, niin vihainen, että olisi kyynelissä, siksi fraasi 'itku ja hammasten kiristys', kiroillen kun hänet torjuttiin ja heitettiin ulos. Luemme sen ja ajattelemme 'helvettiä', mutta he ymmärsivät sen tarkoittavan, että juutalaiset tultaisiin potkimaan ulos hääjuhlasta, jossa Aabraham, Iisak ja Jaakob tulisivat olemaan. Meiltä jää ymmärtämättä tuo hääjuhla-asia ja näemme vain 'pimeyden'.

Tämä fraasi maalasi sellaisen kuvan, että Matteus johdatettiin sisällyttämään sen tähän ei vain tähän 8:12:en, vaan myös evankeliuminsa kohtiin 22: 13, 24: 51 ja 25:30. 22:1-14:ssa sitä käytetään vertauksessa hääjuhlasta. Eräs mies yrittää päästä kuokkimaan juhliin ilman, että hänellä olisi häävaatteet yllään. Ilm. 19: 8 & 14 kertoo meille, että häävaatteet annetaan vanhurskaille pyhille Karitsan hääaterialla ja ne ovat 'hienoa pellavaa, puhdasta ja valkoista, joka on pyhien vanhurskaus.' (suomennos tässä) Tähän viitataan myös Ilmestyskirjan kohdissa 3: 4-5, 18; 4:4; 6:11; 7:9; 7:14.

Hääjuhlavertauksessa miehelle annettiin mahdollisuus puhua, mutta hän oli sanaton ja hänet heitettiin ulos. Psalmi 107:2 sanoo, ' Niin sanokoot Herran lunastetut', ja Room. 10: 9-10 sanoo, että me uskomme sydämellämme mutta tunnustamme suullamme Herra Jeesuksen pelastukseksemme. Mies hääjuhlassa oli hiljaa eikä ollut puettu valkoiseen pellavaan, joten hänet pidätettiin ja heitettiin ulos kiinteistöltä 'pimeyteen' (valaisematon alue). Hän ei ollut vanhurskas eikä hän tunnustanut pelastumistaan, joten hänet torjuttiin hääjuhlasta.

Ei jokainen joka sanoo minulle 'Herra, Herra'.

Kun käsitellään Matt. 7: 22-23:a jotkut ajattelevat, että he saattaisivat olla niitä, jotka sanovat 'Herra, Herra' ja kuitenkin tulevat heitetyksi ulos. Kysyn heiltä: Kertooko Jeesus aina totuuden? Vastaus on tietysti painava 'kyllä', tietenkin. Joten

sitten kysyn, miksi he uskovat niiden väitteitä, jotka on heitetty ulos sen sijaan, että uskovat Jeesusta. Tämä tulee useimmille järkytyksenä, se että he ovat tehneet niin. Tuo heidän epäuskonsa ja epäterveen raamatullisen ymmärryksen paljastuminen on järkytys monille. Kertooko Jeesus totuuden tässä?

"Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tykääni, te laittomuuden tekijät (elätte synnin elämäntyylissä)."

Kertooko Hän totuuden? Jos Jeesus sanoo ' Minä en ole koskaan teitä tuntenut', onko tuo totuus? Hän ei koskaan tuntenut heitä. He elävät synnin ja petollisuuden elämäntyylissä. Se tarkoittaa, että heidän väitteensä riivaajien karkottamisesta ja ihmeiden tekemisestä Hänen nimessään, ovat pelkkiä valheita. He pelaavat peliä. Lisätodisteeksi (ikään kuin Jeesuksen sanojen uskominen ei ole tarpeeksi) palataan takaisin Raamatun kohdan asiayhteyteen.

Se alkaa jakeessa 15: "Kavahtakaa vääriä profeettoja (valheuskovia)." Joten tuo antaa asiayhteyden. Aihe on valheuskovat. Ne, jotka pelaavat peliä, uskonnolliset, jotka eivät oikeasti tunne Jeesusta. Jeesus jatkaa sanoen katsokaa heidän elämänsä todellista hedelmää. Hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, huono puu tekee pahoja hedelmiä. Katsokaa heidän henkilökohtaista elämäänsä, katsokaa kuinka he kohtelevat ihmisiä. Sitten Hän jatkaa suoraan: " Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan..."

Hän ei puhu sinusta tai minusta. Hän puhuu valheuskovista. Valhepastoreista ja –profeetoista.

Tiivistelmä on, että 'valtakunnan lapset' Matt. 8:ssa on viittaus uskosta osattomiin juutalaisiin, joilla on ensimmäinen oikeus pelastukseen ja Matt. 7:ssä, valheuskoviin, ei sinuun tai minuun… enemmän ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

Beliefs you thought were scriptural but aren't; Eye for an eye
Uskomuksia, joiden luulit olevan raamatullisia, mutta eivät ole; Silmä silmästä

Hei kaikki,

Moderni Israel elää kansakuntansa suojelemisen suhteen periaatteen 'silmä silmästä, hammas hampaasta' mukaan.
Elokuvissa, kirjoissa ja populaarikulttuurissa 'silmä silmästä ja hammas hampaasta' ymmärretään olevan 'lyöt minua, minä lyön sinua takaisin'. Revanssi. Kostoisku. Kostotoimi. Kaikki olettavat, että se on sitä mitä Jumala sanoi… eikö totta? Osittain oikein, mutta ei aivan. Jeesus yritti korjata väärinkäsityksen, mutta se pysyy monille kristityille hämmentävänä asiana.

Asiayhteys, asiayhteys jälleen

Matt. 5: 38-48:ssa Jeesus käsittelee rakkaudessa vaeltamista. Hän vertaa sitä mitä fariseukset opettivat siihen, mitä Raamattu itse asiassa sanoo, mitä se itse asiassa tarkoitti.

Keskellä Matt. 5:ä Jeesus puhuu vihastumisesta ilman syytä, rinnastaen himon toimintaan ja sitten vaihtaa luvun loppuosassa puhumiseen rakkaudessa vaeltamiseen. Hän tunnustaa, että on sanottu 'silmä silmästä', ja sitten puhuu siitä, ettei enää kosteta silmä silmästä, vaan sen sijaan rakastetaan toisiamme.

Ensimmäinen silmä silmästä –maininta Israelin lakiin liittyen löytyy 2. Moos. 21:stä. 2. Moos.20:ssä Mooses sai kymmenen käskyä ja sitä seurasivat 'Mooseksen lain' moraali- ja terveysosat. Yleisesti ollaan yhtä mieltä siitä, että Jumala antoi Moosekselle 613 lakia, jotka oli tiivistetty noihin kymmeneen käskyyn, jotka itsessään oli jaettu kahteen osaan: ensimmäiset neljä liittyivät Jumalan kunnioittamiseen, jälkimmäiset kuusi ihmisen kunnioittamiseen. Nuo kymmenen ja niiden kaksi osaa tiivistyivät tähän: Rakasta Herraa sinun Jumalaasi koko sydämestäsi, voimastasi ja sielustasi ja rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.

Herran Moosekselle antama esimerkki on myös avainjae ymmärtämään, että Jumala pitää kohdussa olevaa vauvaa ihmisolentona 2. Moos. 21:22-25:

"Jos kaksi miestä tappelee ja lähellä oleva raskaana oleva nainen vahingoittuu niin, että hän menettää vauvansa, ja kuitenkaan kyse ei ollut naisen kimppuun hyökkäämisestä, miestä sakotetaan sen mukaan kuin naisen aviomies ja tuomarit määräävät. Jos kuitenkin mies tarkoitti vahingoittaa naista, siinä tapauksessa hän menettää henkensä lapsen hengestä. Silmä silmästä, hammas hampaasta..." (suomennos englannista tässä)

Toisaalta voimme nähdä, että aviomies ja vahingoittunut vaimo olivat oikeutetun vihaisia miehelle, joka hyökkäsi naisen kimppuun, mistä seurasi keskenmeno. Silmää silmästä voitaisiin heidän sydämessään pitää päätöksenä kostaa miehelle, joka tappoi heidän vauvansa ja hyökkäsi naisen kimppuun. Oikeus tapahtui ja se pitää paikkansa jossain määrin.

Mutta katsokaa tarkemmin

Pohjimmiltaan 'silmä silmästä, hammas hampaasta' on hyvitys, ei kosto. Se, että mies menetti elämänsä elämästä, jonka hän pariskunnalta riisti, on hyvitys, veri verestä. Laajempi luvun 21 jakeiden 18-19 asiayhteys kertoo meille, että jos joku aiheuttaa vahingon toiselle, hänen täytyy maksaa vahingoittuneen henkilön täydestä toipumisestä, mukaan luettuna hänen ajanmenetyksensä. Tuo on silmä silmästä: jos vahingoitin silmääsi, sitten maksan lääkärin laskun ja maksan siitä ajasta, jonka olet pois töistä. Tuo on silmän silmästä asiayhteys.

Jakeissa 33-34 sanotaan, että jos joku kaivaa kaivon ja naapurin härkä tai aasi putoaa siihen, ja kaivon kaivanut ei varoittanut naapuriaan, hänen täytyy palauttaa eläimet terveeksi tai maksaa niiden korvaamisesta niiden kärsimän vahingon mukaan. Silmä silmästä, hammas hampaasta, kavio kaviosta. Kyse on hyvityksestä, ei kostosta alkuperäisenä tarkoituksena.

Pikakelaus Jeesuksen aikaan

Jeesuksen aikoihin tultaessa rikkomuksia käsittelevät tuomioistuimet edellyttivät ihmisen kohtaavan syyttäjänsä. Jos tuomari havaitsi vastaajan syylliseksi, kantajalle annettiin usein mahdollisuus läimäyttää vastaajaa kasvoihin. Läimäys merkitsi häväistyksi joutumista, ja sitten tuomari myös sakotti vastaajaa. Se oli yleinen käytäntö. Keskiaikana joku saattoi läimäyttää toista häväistäkseen tätä ja yllyttää tämän kaksintaisteluun tai turnajaisiin, mutta saatte kiinni ajatuksesta.

Matt. 5: 38-39: "Te olette kuulleet sanotuksi: 'Silmä silmästä ja hammas hampaasta'. Mutta minä sanon teille: älkää tehkö pahalle vastarintaa; vaan jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle toinenkin."

Tässä on kyse hyvityksestä. Ymmärrä, että Matt. 5:1 kertoo meille Vuorisaarnan alkavan yksityisenä opetuksena Jeesuksen ja hänen opetuslastensa välillä, joten Hän kertoo heille, kuinka vaeltaa rakkaudessa ja kuinka päästä läpi potentiaalisten rankkojen tilanteiden. Tässä tapauksessa toisen posken kääntäminen ymmärrettiin niin, että jos jotakuta loukattiin tai jopa hänet haastettiin oikeuteen ja havaittiin syylliseksi, ja jutun voittaja haluaa tätä läimäyttää, tarjoa toinen poski ihan vain varmistaaksesi, että tuo toinen tuntee oikeuden tapahtuneen – tuolla tavalla vaellamme rakkaudessa häntä kohtaan.

Mutta huomaa, että toisen posken kääntäminen asettaa rajat sille, kuinka paljon sinun odotetaan pyrkivän sovintoon ja/tai ponnistelevan olemaan rauhassa sen henkilön kanssa, jota olet loukannut. Vain yksi läimäys. Ei kahta tai kolmea, vaan ainoastaan yksi. Samoin Jeesus käyttää esimerkkejä jostakusta puutteenalaisesta, joka tarvitsee yhden takin kaapistasi, ei koko vaatekaappisi sisältöä.

Toinen kulttuuriin liittyvä esimerkki tästä kohdasta on 5:41:n 'ylimääräisen virstan kulkeminen'. Muinoin, kun Persian valtakuntaa laajeni hevosen taivaltamaa päivämatkaa suuremmaksi, säädettiin laki siitä, että kuninkaalta tuleva viestinviejä saattoi lainata kenen tahansa eläintä, jotta voi jatkaa matkaa viedäkseen uutisia kuninkaalta valtakunnan kaukaisille reunoille. Mutta laki totesi, että tällainen viestinviejä voi lainata eläintä vain yhden virstan matkaa varten ja eläimen omistajalla oli oikeus seurata viestinviejän mukana, jotta saattoi saada eläimensä takaisin. (Kreikan sana virstalle 5:41:ssa on 'million'. Roomalainen virsta oli 1478,5 metriä tai 5820,9 jalkaa tai 1.000 askelta)

Tässä Raamatunkohdassa on kyse asioiden korjaamisesta – yhdestä ylimääräisestä läimäyksestä kasvoille yhteen takkiin kaapista ja yhden ylimääräisen virstan kävelemisestä – Jeesus opettaa rakkaudesta ja kuinka rakastaa noita, joita ei ole helppoa rakastaa. Tämän jälkeen Hän kertoi heille, että syntiset rakastavat niitä joita on helppo rakastaa, ja niin tekeminen ei ole mikään ansio Hänen opetuslapsilleen. Niiden rakastaminen, joita ei tee mieli rakastaa, on sitä, mitä Jeesus haluaa meidän tekevän: "Olkaa kuin Isänne taivaassa. Isänne taivaassa saa auringon paistamaan hurskaille ja jumalattomille, saa sateen lankeamaan hurskaille ja jumalattomille... sen tähden olkaa kypsiä ja täydellisiä rakkaudessa, kuten on teidän Isänne." jakeet 43-48 (suomennos tässä)

Käytännön näkökulmasta nykypäivälle

Kuinka tarjoamme sille, jota olemme loukanneet, toisen posken? Kuinka annamme hänelle ylimääräisen takin tai kuljemme ylimääräisen virstan hänen tähtensä, kun nuo eivät ole meidän tapojamme tänään?

Pyydettyäsi anteeksi siltä, jota olet loukannut, ehkä tarjonnut hänelle kahvit tai teet tai ehkä lounaan omalla kustannuksellasi. Tai ehkä lähetät hänelle postikortin – posken kääntämisessä, takin antamisessa, virstan kävelemisessä on kyse jonkin sellaisen asian tekemisestä, joka kommunikoi tuolle toiselle henkilölle, että haluat olla varma, että välinne ovat kunnossa tai ainakin voit sanoa tehneesi enemmän kuin on tarpeen yrittääksesi rakentaa sillan hänen suuntaansa. Jos hän rakentaa muurin, kun sinä rakennat sillan, se on hän vastuullaan. Ainakin yritit. Mutta sinun ei tarvitse jatkaa yrittämistä. Yksi läimäys, yksi takki, yksi virsta. Sen jälkeen hän on omillaan.

Näitä asioita ja monia muita käsitellään englanninkielisessä opetussarjassani Vuorisaarna 1 ja 2, jos kiinnostaa. Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL